

РЕШЕНИЕ

№ 547

гр. Русе, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Наталия Ив. Тодорова
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20234520200728 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Ен Ес Лоджистик“ ЕООД, чрез адв. Г. М., депозирана против електронен фиш № 8504446313 за налагане на глоба за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с което на дружеството жалбоподател, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

С жалбата се ангажират твърдения, че в закона за пътищата липсва правна уредба за налагане на административни наказания, чрез издаването на ЕФ, а ангажирането на административнонаказателна отговорност се реализира, чрез издаването на НП и неправилно е ангажирана отговорността на дружеството по чл. 179, ал. 3б, като е издаден електронен фиш, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш се издаде, когато се установи нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП и по този начин е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като се ограничават правата на лицето, включително и да възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 ЗАНН и да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения. Моли се да бъде

постановено решение, с което да бъде отменен издадения електронен фиш.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа депозираната жалба по изложените в същата фактически и правни доводи. В допълнение се инвокират доводи за малозначителност на деянието.

Наказващият орган, чрез процесуалния си представител, заема становище за неоснователност и недоказаност на депозираната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и да бъде потвърден издадения електронен фиш като правилен и законосъобразен. В депозирано писмено становище, се излагат подробни доводи, за доказаност на нарушението и липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. Развиват се съображения за неоснователност на ангажираните с жалбата твърдения. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден, издадения електронен фиш. Претендират се разноси.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата

Жалбата изхожда от активно процесуално легитимирано лице, адресат на издадения електронен фиш, депозирана е в преклузивния срок за обжалване и касае подлежащ на съдебен контрол електронен фиш, поради и което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество, досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи и извърши служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 13.02.2021г., в 08,39 часа, посредством електронна система за

събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с устройство № 40341, представляващо елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5, км. 25+914, било установено, че пътно превозно средство Специален автомобил Мерцедес Актрос 2544Л, с рег. № Р 49 02 ВН, с техническа допустима максимална маса 26000 и брой на оси 3, собственост на „Ен Ес Лоджистик“ ЕООД се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Във връзка с така установеното е бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 85044446313, с който на „Ен Ес Лоджистик“ ЕООД, в качеството му на собственик/ползвател на посоченото ППС, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът намира за безспорно установена и доказана от събраните в хода на производството писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, прочетени и приобщени по реда на чл. 283 и чл. 284 НПК, приложим на основание чл. 84 ЗАНН.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в приобщената по делото доказателствена съвкупност, които да налагат излагане на подробни мотиви, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, досежно това кои доказателствени средства съдът кредитира и кои отхвърля, тъй като всички доказателства се намират в корелативно единство и безспорно подкрепят приетите за осъществили се факти от обективната действителност, включени в предмета на доказване по настоящото дело, съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните изводи

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Електронния фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, от лице по чл. 167а ЗДвП, оправомощено да осъществява контрол във връзка със заплащането на съответните такси по закона за пътищата, по образца, утвърден от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ и съдържа изискуемите, съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.

Съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалния представител на дружеството жалбоподател, касаещи неправилно ангажиране на отговорността на дружеството с електронен фиш.

Съгласно разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП Агенция „Пътна инфраструктура“ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси като при изпълнение на тези си функции съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в.

В настоящия случай нарушението е заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗП, поради което правилно и в съответствие със закона е издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган, със съдържанието по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП.

Същият извод, че именно с издаване на електронен фиш, а не с наказателно постановление следва да се ангажира отговорността на нарушител за установено и заснето с електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по чл. 179, ал. 3б следва от буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, която изрично регламентира санкционирането с електронен фиш на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б и приложението на разпоредбите именно за електронните фишове, касателно чл. 189, ал. 10 ЗДвП

Деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя е извършено на 13.02.2021г. С обжалвания електронен фиш на дружеството жалбоподател е наложена „Имуществена санкция“. Съгласно чл. 11 ЗАНН, във връзка с обстоятелства, изключващи отговорността, приложение намират

разпоредбите на НК. Доколкото ЗАНН не съдържа уредба, досежно въпросите, касаещи спиране и прекъсване на давността, като изключващо отговорността обстоятелство, то приложение следва да намери разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, която урежда абсолютната давност, изключваща наказателното преследване. В този смисъл е задължителното за съдилищата разрешение, съдържащо се в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС.

С оглед спецификата на електронните фишове, не могат механично да се приложат по аналогия разпоредбите касаещи сроковете предвидени в ЗАНН, за съставянето на АУАН и издаването на НП. Изрично в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС е посочено, че разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, предвид липсата в чл. 34 ЗАНН на разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност, тази празнина се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 ЗАНН. Отново в същото Тълкувателно постановление е прието, че давността, представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и при настъпване на давността по същество се стига до осуетяване на тази отговорност, а като краен резултат - до нейното погасяване.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението - 13.02.2021 г., към настоящия момент не е изтекъл нито един от двата срока.

В този смисъл е и Решение на Административен съд – Русе от 20.09.2019г., постановено по КАНД № 182 по описа на съда за 2019г.

Неоснователни и без опора в материалите по делото са твърденията, че дружеството жалбоподател не е осъществило състава на нарушението, за което е ангажирана неговата отговорност.

Няма спор, а и от всички приобщени в хода на производството доказателства и доказателствени средства, безспорно се установява, че на посочените в електронния фиш дата и час, пътно превозно средство – Специален автомобил Мерцедес Актрос, с рег. № Р 49 02 ВН, собственост на дружеството жалбоподател се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на

платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, задължението да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство е на собственика/ползвателя, поради и което правилно е ангажирана отговорността на дружеството жалбоподател.

Касае се за ППС, по чл. 10б, ал. 3 от закона за пътищата, което е с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, а именно 26 тона.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗП За преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като в т. 2 е въведена такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на която дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В настоящия случай от всички доказателства по делото безспорно се установява и доказва, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен участък не е начислена и респективно заплатена дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, по нито един от предвидените начини за определяне и заплащане на дължимите тол такси, а именно по реда на чл. 13, ал. 4 ЗП – чрез реално получени декларирани тол данни, чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории

пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

Наличието на сключен договор с лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случая с „Интелигентни трафик системи“ АД не освобождава дружеството собственик на пътното превозно средство от задължението му по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и не е основание за отпадане на административнонаказателната отговорност на същото.

Видно от представените по делото писмо от „А 1 България“ ЕАД (лист 56 от делото), бордовото устройство на пътното превозно средство не е предавало данни за формиране на тол декларации към момента на регистриране на нарушението – 13.02.2021г., 08:39:32 часа, защото е било изключено от 05.02.2021г., 13,50 часа до 28.06.2021г., 12,50 часа.

В представеното и от „Интелигентни трафик системи“ АД писмо (лист 63 от делото), също се установява, че не е налице техническа неизправност на системата, а причината за неподаване на данни на посочените дата и час е, че бордовото устройство е било изключено или неправилно включено в електрическото захранване и с изчерпана батерия.

Доказателства, че системата е била изправна се съдържат и в приобщените по делото справки за наличие на установени нарушения и справка за преминали ППС през посочения тол сегмент, от които се установява, че за времето от 08:00 часа до 09:00 часа на дата 13.02.2021г. е регистрирано само и единствено едно нарушение, което е именно процесното, а в същия времеви диапазон са приети общо 24 тол декларации, което обосновава извод за правилното и коректно функциониране на електронната система.

Представено е становище от Агенция „Пътна структура“ от което е видно, че както за настоящия така и за предходен и следващ сегмент няма подадени тол декларации, което напълно кореспондира с представените от „А 1 България“ ЕАД и „Интелигентни трафик системи“ АД доказателства, че устройството е било изключено, не само в участъка на този тол сегмент, а за един значително по дълъг период от време.

В същия смисъл е и практиката на Административен съд – Русе, намерила израз в Решение № 320 от 28.10.2022г., постановено по КАНД № 310/2022г. и Решение № 349 от 16.11.2022г., постановено по КАНД № 365/2022г.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случай че дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на пътното превозно средство е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с който има сключен договор, като в противен случай се прилага чл. 11, ал. 2, съгласно която разпоредба при определяне размера на дължимите тол такси, в случаите на установено ползване, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, и в случай че не се заплати такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата за съответната категория пътно превозно средство, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай ползвателят заплаща максимална такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата, в размера, определен в тарифата по чл. 10, ал. 6 от Закона за пътищата.

Не се касае за малозначителност на деянието по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН или до маловажен случай на нарушение, за което да намери приложение чл. 28 ЗАНН, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид и не се установиха многобройни или едно, но изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да обосновава извод, че извършеното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с нарушенията от този вид, а напротив. От доказателствата по делото се установява, че в случая изобщо няма заплатена тол такса за целият ден, както и няма маршрутна карта и не се касае само и единствено за

незаплащате на тол такса за посочения сегмент, поради и което не може да бъде споделена тезата на процесуалния представител на дружеството жалбоподател, че нарушението е явно незначително, изводимо от размера на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

По гореизложените мотиви и при липса на основания за отмяна или изменение на електронния фиш, същият следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН в полза на наказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, съгласно чл.63д, ал. 5 ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9, вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № 8504446313 за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с който на **„ЕН ЕС ЛОДЖИСТИК“ ЕООД**, ЕИК: 204990548, със седалище и адрес на управление град Мартен, местност „Калето“, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДВП е наложена имуществена санкция в размер на **2500 (две хиляди и петстотин) лева**, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДВП.

ОСЪЖДА „ЕН ЕС ЛОДЖИСТИК“ ЕООД, ЕИК: 204990548, със седалище и адрес на управление град Мартен, местност „Калето“ **ДА ЗАПЛАТИ** на **АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“** към Министерство на регионалното развитие и благоустройството **СУМАТА** в размер **100 (сто) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____